13/08/2022

Ο Μητροπολίτης Μονεμβασίας για την εορτή Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης

Με γραπτή εγκύκλιό του ο Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης και τοποτηρητής της Ιεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ευστάθιος αναφέρεται στην εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. ” Ήταν άσπιλη και αμόλυντη και ούτε σκιά αμαρτίας την πλησίασε. Ήταν δοχείο της χάριτος και κιβωτός τού αγιάσματος. Είχε βίο πανάμωμο και ζωή πάναγνη. Τη διέκρινε η άρνηση κάθε κακίας και η άσκηση κάθε αρετής. Η ψυχή της ήταν και του φωτός καθαρότερη και του ηλίου λαμπρότερη”, επεσήμανε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω η εγκύκλιος:

Ευλαβέστατοι κληρικοί και Χριστιανοί μου Αγαπητοί,

Οι ιεροί υμνογράφοι της Εκκλησίας και σύμπασα η χορεία των μεγάλων πατέρων

και θεολόγων με τα πνευματοκίνητα στόματα αυτών και με τον θεοκίνητο οξυγράφο κάλαμό τους, χρησιμοποιώντας λόγους πειστικούς και επιχειρήματα ακαταμάχητα, κηρύττουν και γράφουν για την αγία κοίμηση και την εις ουρανούς μετάσταση της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Η «Μεταβίωσις», όπως ονομάζει τη μετάσταση της Θεοτόκου ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, είναι πίστη πάντων των χριστιανών και ιδιαιτέρως των Ορθοδόξων. Πλην των αιρετικών, οι πιστοί δέχονται ότι μετά την τριήμερη ταφή της ενώθηκε η ολόφωτη ψυχή με το Θεοδόχο σώμα της και ευθύς ανελήφθη σύσσωμη στους ουρανούς.

Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, ερωτά απευθυνόμενος προς τον τάφο της Υπερευλογημένης: «Συ δε, ω τάφων ιερών ιερώτατε, μετά τον ζωαρχικόν του Δεσπότου τάφον, πούη ζωοτόκος πηγή; Που το πολυπόθητον σώμα της Θεοτόκου και πολυέραστον;». Καίο τάφος ...απαντά: «Τι ζητείτε εν τάφω την προς τα ουράνια μετεωρισθείσαν σκηνώματα; Τας σινδόνας κατα λιπόν το σώμα το ιερόν τε και άγιον αναρπαστόν οίχεται, δορυφορούντων Αγγέλων και Αρχαγγέλων και πασών των ουρανίων Δυνάμεων» (Λόγος εις την Κοίμησιν).

Σαφέστατα και ο της Θεσσαλονίκης Αρχιεπίσκοπος άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς σ' έναν λόγο του στην αγία Κοίμηση κηρύττει: «Μόνη αύτη νυν μετά του θεοδοξάστου Σώματος συν τω Υιώ, τον ουράνιον έχει χώρον», διότι, «το γεννήσαν εικότως σώμα συνδοξάζεται τω γεννήματι, δόξη θεοπρεπεί και συνανίσταται...».

Δεν ήταν δυνατό, εξάλλου, να γνωρίσει φθορά το άχραντο σώμα της Παρθένου, διότι η φθορά είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας και εκείνη υπήρξε τέλειο υπόδειγμα αρετής. **Ήταν άσπιλη και αμόλυντη και ούτε σκιά αμαρτίας την πλησίασε. Ήταν δοχείο της χάριτος και κιβωτός τού αγιάσματος. Είχε βίο πανάμωμο και ζωή πάναγνη. Τη διέκρινε η άρνηση κάθε κακίας και η άσκηση κάθε αρετής. Η ψυχή της ήταν και του φωτός καθαρότερη και του ηλίου λαμπρότερη.**

Ανεδείχθη «Τιμιωτέρα των Χερουβείμ και Ενδοξοτέρα ασυγκρίτως των Σεραφείμ». Την καρδιά της είχε κυριεύσει θείος έρωτας, που απορρόφησε και αφομοίωσε κάθε άλλη επιθυμία της ψυχής της. Όπως η Κιβωτός έσωσε τον άνθρωπο κατά το κοινό ναυάγιο της οικουμένης, χωρίς να καταστραφεί η ίδια, έτσι και η Παναγία μας έσωσε διά του Υιού της το ανθρώπινο γένος από τον κατακλυσμό της αμαρτίας και ταυτόχρονα διατήρησε ιερή τη σκέψη της και άθικτη την καρδιά της.

Το άχραντο σώμα της «την επωνυμίαν υπερέβη», αφού το άγιο Πνεύμα «εσκήνωσεν εν αυτώ και τους νόμους της φύσεως μετεκίνησεν».

Αλλά και ο ίδιος ο Κύριος ήταν λογικά αδύνατο να αδιαφορήσει για το «ζωοδόχον» σώμα εκείνης, εκ τού οποίου έλαβε τη σάρκα και το αίμα Του και επί τού οποίου είχε πολλάκις αναπαυθεί. Κάθε άνθρωπος, αν μπορούσε, θα συγκρατούσε στη ζωή τη μητέρα του και θα ανάσταινε εκ του Τάφου το νεκρωμένο σώμα της. Πολύ περισσότερο ο Χριστός μας, που την αγάπησε περισσότερο από όλους μαζί τους ανθρώπους, ως Παντοδύναμος θα έπραττε τούτο.

Την ανέστησε λοιπόν ο Υιός της «ως αγαπητός την αγαπητήν, ως ευλογημένος την ευλογημένην και εχάρισεν εις εκείνην ο,τι και εις την ιδικήν Του προσληφθείσαν ανθρωπίνην φύσιν», όπως αναφέρει ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης.

Αδελφοί μου, δεχόμαστε ότι οι Προφήτες Ηλίας και Ενώχ, άνδρες δίκαιοι της Παλαιάς Διαθήκης, ανελήφθησαν στους ουρανούς. Γιατί να αμφιβάλλουμε για τη μετάσταση της Υπερευλογημένης Θεοτόκου; Έχουμε σώματα αγίων άφθαρτα και άθικτα, αποπνέοντα το άρωμα της αγιότητος.

Γιατί να μη δεχθούμε κάτι περισσότερο για το άγιο σκήνωμα της Παναγίας μας; Ως θησαυροί πολύτιμοι φυλάσσονται τα τίμια λείψανα των μαρτύρων της πίστεως μας και των αγίων, εκ των πρώτων μάλιστα, όπως είναι του Τιμίου Προδρόμου και των θεοκηρύκων Αποστόλων. Γιατί ανάμεσα σ’ αυτά να μην υπάρχει έστω ένα ελάχιστο μέρος από το αγιασμένο σώμα της, αφού η πρώτη Εκκλησία ιδιαίτερα τιμούσε τη Θεοτόκο και Μητέρα του Φωτός;

Πάντα τα ανωτέρω μας υποχρεώνουν με πολλή ευλάβεια και πνευματική χαρά να αναφωνήσουμε: «Τάφος και νέκρωσις ουκ εκράτησεν, ως γαρ ζωής Μητέρα, προς την ζωήν μετέστησεν, ο μήτραν οικήσας αειπάρθενον».

Τέλος, επικαλούμαι την ευλογία της Παναγίας μας για την υγεία και την προκοπή σας και ζητώ την κατανόησή σας, ακόμη και τη συγγνώμη σας, γιατί και εφέτος θα παρακαλέσω να βοηθήσετε τα Ιδρύματα της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, που περιμένουν κάθε χρόνο, αυτή την ημέρα και τη δική σας συμπαράσταση. Σας ευχαριστώ ευγνωμόνως και σας βεβαιώνω για τη διαφανή διαχείριση της πολύτιμης προσφοράς σας.

Θερμός εὐχέτης Σας πρός τή Θεοτόκο

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ